

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 13.12.2005
KOM(2005) 646 lopullinen

2005/0260 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

(komission esittämä)

{SEK(2005) 1625}

{SEK(2005) 1626}

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Euroopan televisiopalvelujen markkinat ovat teknologioiden ja markkinoiden lähentymiskehityksen myötä muuttuneet dramaattisesti. ”Perinteistä” televisiolähetystoimintaa säännellään kuitenkin edelleen 1980- ja 1990-lukujen sääntelyperiaatteiden pohjalta. Järjestelmällä on onnistuttu erittäin hyvin kehittämään audiovisuaalialan markkinoita Euroopan unionissa, mutta se ei enää sovi digitaalijan audiovisuaalipalveluille, joissa kuluttajien valinnanvara kasvaa jatkuvasti. Samanaikaisesti lähetystoiminnan harjoittajien on yhä enenevässä määrin kilpailtava muita jakelukanavia käyttävien lineaaristen palvelujen sekä ei-lineaaristen (tilattavien) palvelujen kanssa. Nämä pystyvät tarjoamaan samoja tai samankaltaisia audiovisuaalisia mediasisältöjä mutta toimivat erilaisessa sääntely-ympäristössä. Tämä luo sisällön jakelun suhteen epätasapuoliset toimintaolosuhteet. ”Paremmen sääntelyn” periaatteiden mukaisesti tarvitaankin uudenlaista lähestymistapaa.

- **Yleistä**

Jotta voitaisiin ottaa huomioon teknologiset ja markkinamuutokset ja parantaa edelleen Euroopan teollisuuden kilpailukykyä tieto- ja viestintäteknologia- sekä media-alalla, komissio on päättänyt käynnistää nykyisin sovellettavan televisiolähetystoiminnan sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelun. Yhtenäismarkkinoiden audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan oikeudellisen kehityksen nykyaikaistaminen on olennainen osa komission pyrkimystä parempaan sääntelyyn. Lisäksi se tukee Lissabonin tavoitteiden saavuttamista ja on keskeinen osatekijä komission kesäkuussa esittämässä uudessa i2010-strategiassa. Uudistus on niin ikään linjassa komission toukokuussa 2005 antaman tiedonannon kanssa. Kyseisessä tiedonannossa tarkasteltiin, miten siirtymistä analogisista digitaalisiin lähetyksiin voitaisiin nopeuttaa.

Komission neljäs kertomus neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle direktiivin 89/552/ETY (”televisio ilman rajoja” -direktiivi) soveltamisesta¹ sisälsi työohjelman, jolla komissio käynnisti vuonna 2003 ensimmäisen kuulemiskierroksen. Se piti sisällään julkisen kuulemistilaisuuden ja kirjallisen lausuntopyyntökierroksen, jotka järjestettiin neuvoston direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, tarkistamista silmällä pitäen. Komissio esitti ensimmäisen kuulemiskierroksen perusteella tekemänsä päätelmät tiedonannossaan *Audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuus Euroopassa*². Tämän tiedonannon jälkeen perustettiin teemaryhmiä (focus groups) pohtimaan tiettyjä kysymyksiä yksityiskohtaisemmin.

Ryhmiä työn tulokset esiteltiin jäsenvaltioille Luxemburgissa 30.–31. toukokuuta 2005 järjestetyssä seminaarissa ja koottiin tiivistettyinä komission heinäkuussa 2005 julkaisemiin aihekohtaisiin asiakirjoihin (issues papers). Niiden pohjalta järjestettiin toinen kuulemiskierros, jonka tuloksena komissio sai lausunnot yli 200:lta alan toimijalta. Vastajat edustivat laajasti eri tahoja, ja vastauksia saatiin muun muassa kansalaisjärjestöiltä ja toimialan edustajilta.

¹ KOM(2002) 778.

² KOM(2003) 784.

Aihekohtaisten asiakirjojen ja niistä saatujen kommenttien pohjalta järjestettiin yhdessä puheenjohtajamaa Ison-Britannian kanssa mittava audiovisuaalialan konferenssi Liverpoolissa syyskuussa 2005. Konferenssissa tehtiin yhteenveto käydyistä keskusteluista ja saatettiin varsinainen kuulemismenettely päätökseen.

Tärkein päätelmä keskustelusta oli se, että ”televisio ilman rajoja” -direktiivin säilyttäminen ennallaan synnyttäisi jatkossa lisää perusteettomia sääntelyn eroja tilanteissa, joissa samoja tai samankaltaisia mediasisältöjä jaellaan eri tavoin. Samoin todettiin, että tarvitaan EU:n tason toimia, jotta voitaisiin taata oikeusvarmuus ja luoda alan kilpailukyvyyn kannalta mahdollisimman suotuisat olosuhteet.

Nyt annettavan direktiiviehdotuksen tavoitteena on varmistaa alkuperämaaperiaatteen avulla, että tilattavien (on-demand) audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat jäsenvaltioissa saavat sisämarkkinoista täyden hyödyn. Näin voidaan parantaa yleistä oikeusvarmuutta EU:n kaikkien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien kannalta.

Tämä on myös teknologianeutraaliuden periaatteen mukaista. Nykyaikaisissa audiovisuaalialan säännöissä ei pitäisikään asettaa samankaltaista sisältöä välittäviä eri jakelukanavia keskenään eriarvoiseen asemaan, vaan säännöillä pitäisi luoda tasapuoliset edellytykset eri toimijoiden väliselle terveelle ja tehokkaalle kilpailulle ja samalla uusien palvelujen kehittymiselle.

Samanaikaisesti on huomattava, että teknologiassa, markkinoissa ja kuluttajien käyttäytymisessä on tapahtunut muutoksia (kuluttajien valinnanvapaus on kasvanut, mutta heille on siirtynyt myös enemmän vastuuta). Näin ollen lineaarisia audiovisuaalisia mediapalveluja koskeviin sääntöihin tarvitaan enemmän joustavuutta varsinkin mainonnan suhteen, jotta yleiseen etuun liittyvät tavoitteet voitaisiin ottaa oikeassa suhteessa huomioon.

Kaiken kaikkiaan komission ehdotuksen tavoitteena on nykyaikaistaa ja yksinkertaistaa lähetystoiminnan, eli lineaaristen palvelujen, sääntelyä sekä vahvistaa vähimmäissäännöt ei-lineaarille audiovisuaalisille mediapalveluille.

- **Ehdotuksen alalla voimassa olevat säännökset**

Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, koskee ”televisiotoimintaa”. Nyt annettavan ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa kyseistä direktiiviä niin, että voidaan luoda nykyaikainen ja joustava sääntelyjärjestelmä televisiolähetyksille ja muille lineaarisille (tietyn aikataulun mukaan välitettävälle) audiovisuaalisille mediapalveluille sekä vahvistaa vähimmäissäännöt ei-lineaarille (käyttökertakohtaisesti erikseen tilattaville) audiovisuaalisille mediapalveluille.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ehdotuksella täydennetään voimassa olevaa EU:n oikeutta ja erityisesti sähköistä kaupankäyntiä koskevaa direktiiviä 2000/31/EY, joka sekin koskee tilattavia palveluja. Direktiivin 2000/31/EY nojalla jäsenvaltiot voivat poiketa alkuperämaaperiaatteesta tietyistä yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin voidaan eri jäsenvaltioissa soveltaa eri sisältösääntöjä (direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4 kohta). Direktiivissä 2000/31/EY ei säädetä sellaisista yleiseen järjestykseen liittyvistä kysymyksistä kuten alaikäisten suojelusta tai ihmisarvon kunnioittamisesta, kun taas käsillä oleva ehdotus sisältää vähimmäissäännökset, joiden avulla näitä osa-alueita koskevat säännöt voidaan

sovittaa yhteen audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla. Direktiiviä 2005/29/EY sovelletaan sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, kuten harhaanjohtaviin ja aggressiivisiin menettelyihin, kaikki tiedotusvälineet kattavasti, kun taas nyt ehdotettava direktiivi sisältää nimenomaan audiovisuaalisten mediapalvelujen ominaispiirteisiin sovitettuja kaupallista viestintää koskevia erityissäännöksiä.

Direktiivillä 2003/33/EY kielletään savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta lehdissä ja muissa painetuissa julkaisuissa sekä radiolähetyksissä ja tietoyhteiskunnan palveluissa. Niin ikään kyseisellä direktiivillä kielletään tupakkayhtiöiden harjoittama radio-ohjelmien sekä useissa eri valtioissa järjestettävien tai valtioiden rajojen yli vaikuttavien tapahtumien sponsorointi. Lisäksi direktiivin 2003/33/EY johdanto-osan 14 kappaleessa mainitaan, että televisiotoimintadirektiivi kieltää kaikenlaisen savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden audiovisuaalisen mainonnan televisiolähetyksissä. Nyt annettavan ehdotuksen mukaan kiello koskisi kaikkia audiovisuaalisia mediapalveluja.

Nyt annettavassa direktiiviehdotuksessa otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 11 artiklassa tunnustetut perusoikeudet ja periaatteet. Ehdotettu direktiivi ei estäkään millään tavoin jäsenvaltioita soveltamasta niitä valtiosääntönsä sisältäviä säännöksiä, jotka koskevat painovapautta ja tiedotusvälineiden sananvapautta.

2) SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

• Sidosryhmien kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Ensimmäinen julkinen kuuleminen järjestettiin vuonna 2003. Komissio julkaisi keskustelun pohjaksi verkkosivuillaan tausta-asiakirjoja ja pyysi sidosryhmiä toimittamaan lausuntonsa kirjallisina 15. heinäkuuta 2003 mennessä. Komissio sai yhteensä yli 150 lausuntoa (noin 1.350 sivua) kaikilta keskeisiltä tahoilta (yksityisiltä ja julkisilta lähetystoiminnan harjoittajilta, sääntelyviranomaisilta, tuottajilta, oikeudenhaltijoilta) ja useimmilta jäsenvaltioilta. Tämän jälkeen järjestettiin sarja julkisia kuulemistilaisuuksia.

Ensimmäisen kuulemiskierroksen perusteella tehdyt päätelmät esitettiin komission tiedonannossa *Audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuus Euroopassa* (KOM(2003) 784, 15.12.2003). Tiedonannon myötä perustettiin myös kolme teemaryhmää (focus groups) pohtimaan i) tulevia sääntelytarpeita, ii) televisiomainonnan sääntöjä ja iii) tiedonsaantioikeutta/raportointioikeutta.

Yhteenvedo teemaryhmien pohdinnan tuloksista esitettiin aihekohtaisissa asiakirjoissa (issues papers), jotka julkistettiin heinäkuussa 2005 pohjaksi toiselle kuulemiselle sekä yhdessä puheenjohtajamaa Ison-Britannian kanssa järjestetylle audiovisuaalialan konferenssille. Komissio sai tällä toisella kuulemiskierroksella palautetta yli 200 toimijataholta, muun muassa tieto- ja viestintätekniikkayrityksiltä, teleoperaattoreilta ja Internet-palveluntarjoajilta. Kuulemiset kirvoittivat keskeisistä kysymyksistä laajan keskustelun, johon osallistuivat kaikki keskeiset sidosryhmät ja joka huipentui Liverpoolissa syyskuussa 2005 pidettyyn konferenssiin.

Vuoden 2005 avoin kuuleminen toteutettiin Internetissä 11. heinäkuuta ja 5. syyskuuta välisenä aikana. Komissio sai vastaukset yhteensä 206 toimijalta.

Vuoden 2003 ja vuoden 2005 kuulemisten tulokset ovat nähtävillä komission verkkosivuilla:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twff2003/contribution.htm>

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/revision-tvwf2005/2005-contribution.htm>

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Tulevan sääntelyn soveltamisala

Keskusteluissa on käynyt selväksi, että teknologianeutraalisuus tärkeä periaate. Jäsenvaltiot, kuluttajajärjestöt ja julkisen palvelun televisioyhtiöt kannattavat televisiota koskevien sisältösääntöjen tarkistamista osana kokonaisvaltaista, kaikki audiovisuaaliset mediapalvelut kattavaa sääntelyjärjestelmää. Kaikki ovat kuitenkin yhtä mieltä siitä, että sisältöä koskeva horisontaalinen toimintamalli onnistuu vain, jos lineaarisiin ja ei-lineaarisiin palveluihin sovelletaan kaksitasoista sääntöjärjestelmää.

Kuulemisissa enemmistön kantana oli, että jako lineaarisiin ja ei-lineaarisiin palveluihin on toimiva, tulevaisuuteen orientoituvaa perusta oikeudelliselle rajanvedolle.

Mainonta

Määrällisten sääntöjen osalta kaivattiin jonkinasteista joustoa sääntöihin, jotka koskevat sijoittelua ja päivittäisiä mainosten enimmäismääriä. Ajatus sai laajaa kannatusta alan yritysten ja jossain määrin myös julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden ja joidenkin jäsenvaltioiden keskuudessa.

Monet toimijat korostivat yhteis- ja itsesääntelyn käyttökelpoisuutta mainonnan alalla.

Alaikäisten ja ihmisarvon suojeleminen

Vihanlietsonnan estämisen ja alaikäisten suojeleminen osalta näyttäisi vallitsevan varsin laaja yhteisymmärrys siitä, että nykyisessä direktiivissä on saavutettu hyvä tasapaino. Jäsenvaltiot, julkisen palvelun yleisradioyhtiöt, uskonnolliset järjestöt sekä kuluttajien ja katsojien järjestöt ilmaisivat kaikki näkemyksensä, että näitä periaatteita olisi noudatettava myös ei-lineaarisisissa palveluissa eikä pelkästään perinteisen television puolella.

Kulttuurin monimuotoisuus

Vaikka yleisesti kannatetaankin pyrkimystä elinvoimaiseen eurooppalaiseen audiovisuaalituotantoon, joka heijastaa Euroopan kulttuurien monimuotoisuutta, on selvää, että lähetyskiintiöt eivät tule kysymykseen erikseen tilattavien palvelujen maailmassa. Toisaalta katsotaan, että direktiivillä olisi varmistettava kattavasti ei-lineaaristen palvelujen vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla.

Tiedonsaanti- ja raportointioikeus

Eri sidosryhmät suhtautuvat eri tavoin tiedonsaantioikeuteen sekä oikeuteen raportoida tietyistä tapahtumista lyhyesti. Jotkut toimijat katsovat, että eri sääntelypuitteita ei tarvitse yhdenmukaistaa Euroopan tasolla, kun taas julkiset yleisradioyhtiöt ovat sitä mieltä, että nykyiset neuvotteluasetelmat eivät ole omiaan helpottamaan raportointimahdollisuuksia, ja että direktiivissä olisi sen vuoksi hyödyllistä säätää asiasta.

- **Asiantuntija-avun käyttö**

Asianomaiset tieteenalat/erikoisalalat

- vertaileva tutkimus valvontatoimenpiteiden vaikutuksista televisiomainonnan markkinoihin Euroopan unionin jäsenvaltioissa (Carat);
- selvitys televisio-ohjelmien jakelun ja tuotannon edistämistoimenpiteiden vaikutuksista yhteisön tasolla ja kansallisesti (David Graham and Associated Ltd.);
- selvitys yhteissääntelytoimista media-alalla (Hans Bredow Institut);
- selvitys televisiomainontaa, sponsorointia ja teleostoslähetyksiä koskevien sääntöjen soveltamisesta (Audimetrie);
- vaikutusten arviointi (Rand).

Käytetyt menetelmät

Vertailuanalyysit (benchmarking), tilastollinen tutkimus, kvalitatiiviset haastattelut, bibliografinen tutkimus sekä tiedonkeruu, joissa on otettu huomioon taloudelliset muuttujat ja teknologiset tekijät.

Tärkeimmät organisaatiot/asiantuntijat, joita on kuultu

Teemakohtaiset asiantuntijaryhmät (focus groups), Carat, RAND, David Graham and Associated Ltd., Hans Bredow Institut, S.A. Audiometrie ja kaikki kahteen julkiseen kuulemiseen osallistuneet sidosryhmät.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista lausunnoista

Vakavien riskien ja pysyvien haitallisten seurausten mahdollisuutta ei ole mainittu.

- Selvitys televisio-ohjelmien jakelun ja tuotannon edistämistoimenpiteiden vaikutuksista vahvistaa, että televisiodirektiivin 4 ja 5 artikla ovat muodostaneet toimivan ja vakaan perustan eurooppalaisen ja riippumattoman tuotannon sekä kulttuurisen monimuotoisuuden edistämiseksi. Niillä on voimaantulonsa jälkeen ollut merkittävä myönteinen vaikutus: ne ovat paitsi lisänneet eurooppalaisten tuotantojen määrää Euroopan televisio-ohjelmatarjonnassa myös tuottaneet hyötyä kulttuurin ja talouden kannalta.
- Televisiomainonnan markkinoiden sääntelyn vaikutukset (televisiodirektiivin 10–20 artikla): Lähetystoiminnan harjoittajat kaipaivat 11 artiklan yksinkertaistamista tai jopa poistamista, koska artiklan soveltamista pidetään liian monimutkaisena. Mainoskatkojen määrä on pienempi maissa, joissa sääntely on tiukkaa, ja suurempi vähemmän säännellyillä markkinoilla. Analyysien mukaan 18 artiklassa säädetyt rajoitukset varmistavat hyvän tasapainon katselijoiden suojaamisen ja markkinoiden tarpeiden välillä. Tuotesijoittelusta voidaan todeta, että antamalla yleisölle selkeää ja tarkkaa tietoa mainostajien tuotesijoittelusta ohjelmissa voitaisiin välttää tuotesijoittelun luokittelu piilomainonnaksi.

Asiantuntijaneuvojen saattaminen yleisesti saataville

Tietoyhteiskunnan ja viestimien pääosaston verkkosivut:

- **Vaikutusten arviointi**

Televisiodirektiiviä tarkistettaessa on periaatteessa käytettävissä viisi vaihtoehtoa:

1) Kumotaan direktiivi

Direktiivin kumoaminen merkitsisi audiovisuaalipalvelujen sisämarkkinoiden kannalta sekä alaikäisten, ihmisarvon, kuluttajien ja yleisen järjestyksen suojelun sekä kulttuurisen monimuotoisuuden edistämisen näkökulmasta sitä, että alalla sovellettaisiin ainoastaan kansallisia sääntöjä ja että mitkään televisioyhtiöt eivät enää voisi soveltaa alkuperämaaperiaatetta.

2) Jätetään direktiivi ennalleen

Vaikutusten arvioinnissa on aina otettava huomioon myös se vaihtoehto, että mitään ei muuteta (status quo -skenaario). Tätä voidaan käyttää perustana arvioitaessa eri muutosten vaikutuksia.

3) Tehdään tekstiin kohdennettuja muutoksia ja selvennyksiä

Tässä vaihtoehdossa direktiiviä tarkistettaisiin sen määritelmien ajantasaistamiseksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisiksi. Tavoitteena olisi saattaa direktiivi sellaiseksi, että se kattaisi selkeästi kaikki televisiolähetysten kaltaiset lineaariset palvelut. Direktiivi ei siis koskisi ei-lineaarisia palveluja.

4) Luodaan kattava kehys, jossa lineaarisia ja ei-lineaarisia palveluja kuitenkin kohdellaan eriytetysti

Tässä vaihtoehdossa direktiivillä luotaisiin kokonaisuus, joka kattaisi audiovisuaalisen sisällön kaikentyyppisen sähköisen jakelun, mutta jossa eri palvelutyyppisiä (eli lineaarisia ja ei-lineaarisia palveluja) kohdeltaisiin eri tavoin. Ei-lineaarisiiin palveluihin sovellettaisiin vain perussääntöjä.

5) Yhdenmukaistetaan sääntely kokonaan niin, että lineaarisia ja ei-lineaarisia palveluja kohdellaan samalla tavalla

Tämä edellyttäisi audiovisuaalisia sisältöpalveluja koskevaa direktiiviä, jossa kohdeltaisiin kaikkia palvelutyyppisiä samalla tavoin. Direktiivin jokaista säännöstä – alkuperämaaperiaatteesta säännöksiin, jotka koskevat eurooppalaista ja riippumatonta tuotantoa – sovellettaisiin yhtäläisesti kaikkiin lineaaristen ja ei-lineaaristen palvelujen tarjoajiin.

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin yksityiskohtaisesti vaihtoehtoja 2, 3 ja 4.

Direktiivin kumoamisesta (vaihtoehto 1) ei olisi hyötyä sen enempää alan toiminnanharjoittajille, jotka eivät enää pystyisi toimimaan yhteensovitetuilla ja avoimilla yleiseurooppalaisilla audiovisuaalimarkkinoilla, kuin kuluttajillekaan, jotka menettäisivät takeet siitä, että tarjolla on laaja valikoima audiovisuaalipalveluja, joissa noudatetaan laadun vähimmäisnormeja riippumatta siitä, mistä jäsenvaltiosta ne ovat peräisin. Mikään sidosryhmä ei edellä selostetussa laajassa julkisessa kuulemisessa esittänytään tämänsuuntaista ratkaisua. Näin ollen vaihtoehtoa 1 ei voida pitää realistisena, eikä sitä ole tarkasteltu vaikutusten arvioinnissa.

Vaihtoehto 5 edellyttäisi sääntelyn täyttä yhdenmukaistamista koko audiovisuaalialalla. Tätäkään vaihtoehtoa ei ole tarkasteltu lähemmin, koska siihen pyrkiminen nykytilanteessa, jossa tähän hyvin monimuotoiseen ja nopeasti kehittyvään toimialaan

kohdistuu jatkuvassa muutostilassa oleva yhdistelmä taloudellisia, poliittisia ja sosiokulttuurisia intressejä, vaikuttaa näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa mahdolltomalta. Myöskään mikään sidosryhmä ei esittänyt tämän vaihtoehdon kaltaista ratkaisua.

Vaikutusten arvioinnissa lähdettiin siitä, että televisiodirektiiviin ja sen muutoksiin perustuvan sääntelyn täytäntöönpanoon osallistuu suoraan tai epäsuorasti yhdeksän pääasiallista toimijaryhmää sekä niiden lisäksi jäsenvaltioiden hallintoelimet ja komissio. Tulokset yksityiskohtaisista vaikutusten arvioinneista, joissa on tarkasteltu edellä mainittua kolmea vaihtoehtoa, on koottu tiivistetysti taulukon muotoon toimijaryhmittäin. Tarkastelussa on keskitytty nimenomaan julkisessa kuulemisessa esiin nousseisiin keskeisiin kysymyksiin (ks. liite).

Arvioinnin perusteella vaihtoehdolla 2 (status quo) olisi kielteisiä vaikutuksia huomattavalle määrälle sidosryhmiä. Vain muutamat toimijat hyötyisivät selvästi direktiivin säilyttämisestä ennallaan.

Vaihtoehto 3 vaikuttaisi suppeamman soveltamisalansa vuoksi harvempiin sidosryhmiin ja parantaisi riski/hyöty-suhdetta vain muutamien toimijoiden näkökulmasta. Joidenkin toimijoiden kannalta tämä vaihtoehto ei muuttaisi olennaisesti kokonaistilannetta. Vain harvoissa tapauksissa se johtaisi myönteiseen kehitykseen.

Kattava lainsäädännöllinen kehys, jossa lineaarisiin ja ei-lineaarisiin palveluihin sovellettaisiin eritasoisia säännöstöjä, olisi lähes täydellinen vastakohta status quo -vaihtoehdolle, kun tarkastellaan siitä hyötyvien toimijoiden määrää tai niiden toimijoiden määrää, joille aiheutuu kielteisiä vaikutuksia. Vaikka toimijoiden suhteelliselle enemmistölle ei aiheutuisikaan muutoksia, vaihtoehdosta hyötyvien toimijoiden määrä olisi kuitenkin hyvin suuri. Vain tiettyissä tapauksissa toimintaolosuhteet heikentyisivät, ja silloinkin vain tiettyjen reunaehtoien vallitessa.

Komissio toteutti vaikutusten arvioinnin työohjelmansa mukaisesti. Arviointia koskeva raportti on lainsäädäntöehdotuksen liitteenä ja saatavilla myös tietoyhteiskunnan ja viestimien pääosaston verkkosivuilta osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Tiivistelmä ehdotetuista toimista

- Muutetaan direktiiviä

- Otetaan käyttöön kaikkia audiovisuaalisia mediapalveluja (myös ei-lineaarisia palveluja) koskevat yhteiset vähimmäissäännöt.

- Nykyaikaistetaan mainonnan sääntöjä ja lisätään niiden joustavuutta, mutta turvataan samalla kuluttajien suojele ja yleiseen järjestykseen liittyvien tavoitteiden saavuttaminen

• Oikeusperusta

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohta ja 55 artikla.

• Toissijaisuusperiaate

Parhaillaan kehittyvien tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta on

nousemassa huolenaiheeksi, että näihin palveluihin sovellettavat erilaiset kansalliset säännökset voivat luoda esteitä kilpailulle sisämarkkinoilla. Televisiodirektiivin tarkistuksella on parannettava sisämarkkinoiden aikaansaamisen ja toiminnan edellytyksiä, jotta voidaan poistaa (olemassa olevat tai todennäköisesti syntyvät) palveluntarjonnan perusvapautta rajoittavat esteet. Tällaisia esteitä aiheutuu kansallisista säännöistä sekä merkittävistä kilpailun vääristymistä, jotka johtuvat eroista uusista (tilattavia) palveluja koskevista kansallisista säännöissä.

On olemassa todellinen riski, että oikeusvarmuus vaarantuu, jos jäsenvaltiot tilattavien audiovisuaalipalvelujen kehittyessä alkavat poiketa alkuperämaaperiaatteesta yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä. Tämä johtaisi käytännössä siihen, että tilattaviin audiovisuaalipalveluihin sovellettaisiin eri jäsenvaltioissa eri sääntöjä. Toisaalta komission hiljattain tekemä kysely televisiodirektiivin yhteyskomitean jäsenten keskuudessa osoitti, että useimmat jäsenvaltiot sääntelevät jo nyt ei-lineaarista (tilattavia) palveluja keskeisten kysymysten osalta. Tilattavia audiovisuaalipalveluja koskevassa jäsenvaltioiden harjoittamassa sääntelyssä onkin jo eroja. Kaikkiaan 23 jäsenvaltiota 25:stä sääntelee jollain tavalla suurinta osaa tässä käsiteltävistä kysymyksistä. Ilman yhdenmukaistettua eurooppalaista lähestymistapaa yleiseurooppalaiset palvelut kärsisivät oikeusvarmuuden puutteesta ja saattaisivat siirtyä EU:n ulkopuolelle. Tästä olisi keskipitkällä aikavälillä taloudellista haittaa jäsenvaltioille.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksessa pitäydytään vähimmäisessä yhdenmukaistamisessa, jolla voidaan varmistaa audiovisuaalisten mediapalvelujen vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Täytäntöönpanosta säädettyä mainitaan nimenomaisesti yhteis- ja itsesääntely.

Ehdotuksella yksinkertaistetaan huomattavasti televisiomainontaa koskevien sääntöjen noudattamisen valvontaa. Koska ei-lineaarista audiovisuaalipalveluja koskevien vähimmäissääntöjen yhdenmukaistamisesta ei juuri aiheudu toimijoille uusia velvollisuuksia, vaan sillä ainoastaan yhdenmukaistetaan sääntöjä Euroopan tasolla alkuperämaaperiaatteen toteuttamiseksi, näyttäisi siltä, että toimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotetut sääntelytavat: direktiivi, yhteissääntely, itsesääntely.

Ehdotuksessa yhdistellään useita sääntelymuotoja: Kun on kyse perusoikeuksista, tarvitaan ehdottomasti sääntelyä. Yhteissääntelyä käytetään jo laajasti alaikäisten suojeluun liittyen, ja ehdotuksen tarkoituksena on lisätä yhteissääntelyjärjestelmien käyttöä osa-alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Yhteissääntelyjärjestelmien on oltava laajasti keskeisten toimijoiden hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen noudattamisen valvonta.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Simulointi, pilottivaihe ja siirtymäkausi**

Ehdotettuun direktiiviin liittyy siirtymäkausi.

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan lainsäädäntöä.

Ehdotuksella yksinkertaistetaan huomattavasti voimassa olevan televisiodirektiivin televisiomainontaa koskevia sääntöjä. Päivittäinen enimmäismäärä poistetaan, mainosten luokittelua yksinkertaistetaan ja mainosten sijoittelua koskevaa sääntöä selkeytetään ja joustavoitetaan.

Ehdotus sisältyy komission työ- ja lainsäädäntöohjelmaan viitenumerolla 2005/INFSO/032.

- **Uudelleentarkastelu-/tarkistus-/raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

- **Vastaavuustaulukko**

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettava säädös koskee Euroopan talousalueen kannalta merkityksellistä asiaa, ja sen vuoksi se olisi ulotettava koskemaan myös Euroopan talousaluetta.

- **Tiivistelmä ehdotuksen sisällöstä**

Direktiivin tarkistuksen tavoitteena on määrittää audiovisuaalisia mediapalveluja koskevia sääntöjä, jotka ovat teknologisesti neutraaleja. Tämä tarkoittaa sitä, että samankaltaisiin palveluihin sovelletaan samoja perussääntöjä. Sovellettavat säännöt eivät enää ole riippuvaisia jakelukanavasta vaan palvelun luonteesta. Tulevassa sääntelyssä erotetaan toisistaan lineaariset audiovisuaaliset palvelut eli ”lähetystoiminta”, johon kuuluvat myös IPTV (Internet protocol TV), streaming-lähetykset ja webcasting-lähetykset, sekä ei-lineaariset palvelut, kuten tilausvideopalvelut (video-on-demand).

Muutosdirektiivillä otetaan muutettavan direktiivin 1 artiklassa käyttöön uusia määritelmiä, joiden lähtökohtana on ’audiovisuaalisten mediapalvelujen’ käsite. Audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmä kattaa joukkotiedotusvälineet siltä osin kuin ne suorittavat tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistustehtäviään, mutta ei minkäänlaista yksityisluonteista viestien vaihtoa, kuten sähköpostiviestien lähettämistä vähäiselle määrälle vastaanottajia. Määritelmän ulkopuolelle jäävät myös kaikki palvelut, joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole audiovisuaalisen sisällön tarjoaminen, vaikka tällaisissa palveluissa olisikin joitakin audiovisuaalisia elementtejä. Määritelmä ei myöskään kata palveluja, joissa audiovisuaalinen sisältö on ainoastaan oheisaineiston asemassa eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus.

Uudet 3 c – 3 h artiklat sisältävät perussäännöt, jotka koskevat kaikkia audiovisuaalisia mediapalveluja. Näiden artiklojen ansiosta jotkin televisiolähetystyksiä koskevia erityissäännöksiä sisältävät artiklat, kuten 7 artikla, 12 artikla ja 22 a artikla, voidaan poistaa.

Ei-lineaariin (tilattaviin) palveluihin sovelletaan tiettyjä vähimmäisperiaatteita seuraavilta osin:

- alaikäisten suojelu
- vihaan yllyttämisen kieltäminen
- mediapalvelun tarjoajan tunnistettavuus
- kaupallisen viestinnän tunnistettavuus
- eräät kaupallista viestintää koskevat laadulliset rajoitukset (esim. alkoholimainonnan tai alaikäisille kohdistetun mainonnan osalta).

Uusi 3 b artikla sisältää säännön, jonka mukaan lineaaristen palvelujen oikeutta lyhyeen uutisraportointiin on sovellettava ketään syrjimättä.

Keskeiset muutokset televisiomainontaa käsittelevään IV lukuun liittyvät joustavampiin mainosten sijoittelusääntöihin (muutettu 11 artikla), selkeisiin tuotesijoittelusääntöihin, televisiomainosten päivittäisen enimmäismäärän poistamiseen (vanha 18 artikla) ja teleostoslähetysten määrällisten rajoitusten poistamiseen (vanha 18 a artikla).

Mainonnalle aiemmin asetettu päivittäinen aikarajoitus (kolme tuntia), on katsottu vanhentuneeksi, koska se ei ole sovellettavissa käytännössä. Siksi se on poistettu. Mainonnan sijoittelua koskevia sääntöjä on yksinkertaistettu ja joustavoitettu. Nykyisin voimassa olevan direktiivin mukaan mainoskatkojen välin on oltava vähintään 20 minuuttia. Nyt ehdotettava direktiivi antaisi sen sijaan lähetystoiminnan harjoittajille vapauden sijoittaa mainokset ohjelman aikana parhaaksi katsomallaan tavalla. Televisiota varten tehdyt elokuvat, elokuvateokset, lastenohjelmat ja uutisohjelmat saisi kuitenkin keskeyttää mainoksilla ainoastaan kerran kutakin 35 minuutin ohjelmajaksoa kohti.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen³, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴, ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁵, noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁶ sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 89/552/ETY yhteensovitetaan tiettyjä televisiotoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Audiovisuaalisten mediapalvelujen uudet lähetysteknologiat edellyttävät kuitenkin sääntelyjärjestelmän mukauttamista siten, että siinä voidaan ottaa huomioon rakenteellisten muutosten ja teknologian kehittymisen vaikutukset liiketoimintamalleihin ja erityisesti kaupallisen lähetystoiminnan rahoitukseen sekä varmistaa mahdollisimman hyvät kilpailuedellytykset eurooppalaiselle tietoteknologialle sekä Euroopan media-yrityksille ja media-alan palveluille.
- (2) Vaikka televisiotoimintaa koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä yhteensovitetaan jo direktiivillä 89/552/ETY, tilattavien (on-demand) audiovisuaalisten mediapalvelujen kaltaiseen toimintaan liittyvissä säännöissä on eroavaisuuksia, joista osa saattaa haitata näiden palvelujen vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa ja vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla. Erityisen huomionarvoista on, että direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 4 kohdan nojalla jäsenvaltiot voivat poiketa alkuperämaaperiaatteesta tietyistä yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä.
- (3) Audiovisuaalisilla mediapalveluilla on suuri merkitys yhteiskuntien, demokratian ja kulttuurin kannalta, ja sen vuoksi on perusteltua soveltaa näihin palveluihin tiettyjä erityissääntöjä.

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁶ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (4) Perinteiset audiovisuaaliset mediapalvelut ja kehittymässä olevat tilattavat palvelut tarjoavat yhteisössä huomattavia työllisyysmahdollisuuksia varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä ja edistävät talouskasvua ja investointeja.
- (5) Audiovisuaalisia mediapalveluja tarjoavat eurooppalaiset yritykset joutuvat toimimaan kehittymässä oleviin tilattaviin palveluihin sovellettavan sääntelyn osalta oikeudellisesti epävarmassa ja toimintaedellytyksiltään epätasapuolisessa ympäristössä. Sekä kilpailun vääristymisen välttämiseksi että oikeusvarmuuden lisäämiseksi on sen vuoksi tarpeen soveltaa koordinoitusti kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin ainakin tiettyjä perussääntöjä.
- (6) Komissio on antanut audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuudesta Euroopassa tiedonannon⁷, jossa se korostaa, että sääntelyssä on sekä nyt että tulevaisuudessa turvattava tietyt yleiset edut, kuten kulttuurien monimuotoisuus, oikeus tiedonsaantiin, alaikäisten suojeleminen ja kuluttajansuoja.
- (7) Komissio on tehnyt aloitteen *i2010 – kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta*⁸, jolla pyritään edistämään kasvua ja työllisyyttä tietoyhteiskunta- ja media-aloilla. i2010 on kattava strategia, jonka tarkoituksena on tukea digitaalitalouden kehittymistä osana tietoteknologian, mediapalvelujen, verkkojen ja päätelaitteiden teknologista lähentymiskehitystä nykyaikaistamalla ja hyödyntämällä kaikkia EU:n politiikan välineitä: sääntelyä, tutkimusta ja kumppanuuksia teollisuuden kanssa. Komissio on sitoutunut nykyaikaistamaan audiovisuaalisten palvelujen oikeudelliset puitteet ja luomaan tätä kautta yhdenmukaiset sisämarkkinapuitteet tietoyhteiskunta- ja mediapalveluille. Ensimmäisenä askeleena se on luvannut antaa vuoden 2005 aikana ehdotuksen ”televisio ilman rajoja” -direktiivin nykyaikaistamisesta.
- (8) Euroopan parlamentti antoi 6 päivänä syyskuuta 2005 päätöslauselman direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002 (Weberin mietintö)⁹. Päätöslauselmassa kehoitetaan mukauttamaan nykyistä ”televisio ilman rajoja” -direktiiviä rakenteellisten muutosten ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi siten, että samalla kunnioitetaan kaikilta osin direktiivin perusperiaatteita, jotka pätevät edelleen. Lisäksi päätöslauselmassa annetaan periaatteellinen tuki kokonaislähestymistavalle, jossa määritetään perussäännöt kaikille audiovisuaalisille mediapalveluille ja niiden lisäksi lisäsääntöjä lineaarisille (”lähetystoiminnan”) palveluille.
- (9) Tämä direktiivi edistää perusoikeuksien kunnioittamista, ja siinä otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 11 artiklassa tunnustetut periaatteet. Direktiivi ei millään tavoin estä jäsenvaltioita soveltamasta kunkin valtion valtiosääntöön sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat painovapautta ja tiedotusvälineiden sananvapautta.

⁷ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *Audiovisuaalialan sääntelyn tulevaisuus Euroopassa* (KOM(2003) 784, 15.12.2003).

⁸ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *i2010 – kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta* (KOM(2005) 229, 1.6.2005).

⁹ Euroopan parlamentin päätöslauselma ”televisio ilman rajoja” -direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 4 ja 5 artiklan soveltamisesta vuosina 2001–2002, A6-0202/2005.

- (10) Koska 3 c–3 h artiklalla otetaan käyttöön yhdenmukaiset vähimmäisvelvoitteet, jäsenvaltiot eivät voi enää niillä osa-alueilla, jotka yhdenmukaistetaan tällä direktiivillä, poiketa alkuperämaaperiaatteesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY¹⁰ 3 artiklan 4 kohdassa säädetyillä perusteilla, jotka liittyvät rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvan vihaan yllyttämisen torjuntaan, alaikäisten suojeluun, yksittäisiin ihmisiin kohdistuviin ihmisarvon loukkauksiin tai kuluttajansuojaan.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/21/EY¹¹ ei sen 1 artiklan 3 kohdan mukaan rajoiteta yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisesti, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.
- (12) Millään tämän direktiivin säännöksellä ei saisi vaatia tai kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön uusia toimi- tai viranomaislupajärjestelmiä millekään mediatyypille.
- (13) Audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmä kattaa kaikki audiovisuaaliset joukkoviestintäpalvelut riippumatta siitä, ovatko ne tietyn aikataulun mukaan tarjottavia vai tilattavia. Sen soveltamisala rajoittuu kuitenkin perustamissopimuksen määritelmän mukaisesti palveluihin, eli sen piiriin kuuluu kaikenlainen taloudellinen toiminta, mukaan luettuna julkisen palvelun yritysten harjoittama toiminta, mutta se ei kata ei-taloudellista toimintaa, kuten puhtaasti yksityisiä verkkosivustoja.
- (14) Audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmä kattaa joukkotiedotusvälineet siltä osin kuin ne suorittavat tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistustehtäviään, mutta ei minkäänlaista yksityisluonteista viestien vaihtoa, kuten sähköpostiviestien lähettämistä vähäiselle määrälle vastaanottajia. Määritelmän ulkopuolelle jäävät myös kaikki palvelut, joiden tarkoituksena ei ole audiovisuaalisen sisällön jakelu, eli palvelut, joissa audiovisuaalista sisältöä esiintyy ainoastaan satunnaisesti eikä sen välittäminen ole palvelun päätarkoitus. Tällaisia ovat esimerkiksi verkkosivustot, joilla on pelkästään oheisaineiston asemassa audiovisuaalisia elementtejä, kuten animoituja graafisia elementtejä, pieniä mainospaloja tai tuotteeseen tai muuhun kuin audiovisuaaliseen palveluun liittyvää tietoa.
- (15) Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköiset versiot.
- (16) Käsite 'audiovisuaalinen' tarkoittaa liikkuvaa kuvaa äänen kanssa tai ilman ääntä, joten se kattaa mykkäelokuvat mutta ei ääni- tai radiolähetyksiä.
- (17) Toimituksellisen vastuun käsite on keskeisessä asemassa määriteltäessä mediapalvelun tarjoajan asemaa, joten se on olennaisen tärkeä myös audiovisuaalisten mediapalvelujen määritelmän kannalta. Tällä direktiivillä ei rajoiteta direktiivissä 2000/31/EY säädetyjä vastuuta koskevia poikkeuksia.
- (18) Mainonnan ja teleostoslähetysten käsitteiden rinnalle otetaan käyttöön laajempi audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän käsite. Se kattaa audiovisuaalisten mediapalvelujen yhteydessä äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävän liikkuvan kuvan, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen

¹⁰ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

¹¹ EUVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Sen vuoksi sen piiriin eivät kuulu viralliset tiedotukset eivätkä korvauksetta lähetettävät hyväntekeväisyysvetoomukset.

- (19) Alkuperämaaperiaate säilytetään tämän direktiivin ydinperiaatteena, koska se on keskeisen tärkeä sisämarkkinoiden aikaansaamisen kannalta. Kyseistä periaatetta on sovellettava kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotta mediapalvelun tarjoajille voidaan taata oikeusvarmuus, joka on edellytys uusille liiketoimintamalleille ja tällaisten palvelujen käyttöönotolle. Periaate on olennaisen tärkeä myös tiedon ja audiovisuaalisten ohjelmien vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (20) Teknologian kehityksen ja erityisesti satelliittivälitteisten digitaalilähetysten kehittymisen johdosta on mukautettava säädettyjä lisäperusteita, jotta voidaan varmistaa asianmukainen sääntely ja säännösten tehokas täytäntöönpano ja huolehtia siitä, että toimijoilla on todellista valtaa päättää audiovisuaalisen sisältöpalvelun sisällöstä.
- (21) Koska tämä direktiivi koskee palveluja, jotka tarjotaan Euroopan unionin suurelle yleisölle, sitä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka yleisö voi vastaanottaa tavanomaisen kuluttajalaitteen avulla suoraan tai epäsuorasti yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. 'Tavanomaisen kuluttajalaitteen' määrittely olisi jätettävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtäväksi.
- (22) Perustamissopimuksen 43–48 artiklassa määrätään sijoittautumisvapautta koskevasta perusoikeudesta. Sen vuoksi audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat voivat yleensä valita vapaasti jäsenvaltion, johon ne sijoittautuvat. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi korostanut, että ”perustamissopimuksessa ei kielletä yritystä tarjoamasta vapaasti palvelujaan silloin, kun se ei tarjoa palveluja siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut”¹².
- (23) Jäsenvaltioiden on voitava soveltaa osa-alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee, myös tiukempia sääntöjä lainkäyttövaltaansa kuuluviin mediapalvelun tarjoajiin. Asiaa koskevan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön¹³ siirtäminen lainsäädäntöön on – yhdistettynä sovellettavien menettelyjen tehostamiseen – tarkoituksenmukainen ratkaisu, jolla voidaan estää sääntöjen kiertäminen ja ottaa huomioon jäsenvaltioiden huolenaiheet ilman että vaarannetaan alkuperämaaperiaatteen asianmukaista soveltamista.
- (24) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla ja alkuperämaaperiaatteen soveltamisesta riippumatta jatkossakin toteuttaa toimenpiteitä, joilla rajoitetaan televisiolähetysten vapaata liikkuvuutta, mutta ainoastaan tietyin, tämän direktiivin 2 a artiklassa luetelluin edellytyksin ja tässä direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin toistuvasti katsonut, että palvelun tarjonnan rajoituksia on tulkittava suppeasti, kuten kaikkia poikkeuksia perustamissopimuksen peruseriaatteista¹⁴.

¹² Asia C-56/96, VT4, 22 kohta; asia C 212/97, Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; ks. myös: asia C-11/95, komissio v. Belgian kuningaskunta ja asia C-14/96, Paul Denuit.

¹³ Asia C-212/97, Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; asia C-33/74, Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging; asia C-23/93, TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, 21 kohta.

¹⁴ Asia C-355/98, komissio v. Belgia (Kok. 2000, s. I-1221), 28 kohta; asia C-348/96, Calfa (Kok. 1999, s. I-0011), 23 kohta.

- (25) Komissio tähdensi Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan tiedonannossa *Parempaa sääntelyä kasvun ja työllisyyden edistämiseksi Euroopan unionissa*¹⁵, että kussakin tapauksessa on tarpeen tehdä huolellinen analyysi soveltuvasta sääntelytavasta ja erityisesti siitä, onko lainsäädäntö toivottavaa asianomaisella alalla ja asianomaisessa ongelmassa, vai olisiko harkittava muita vaihtoehtoja, kuten yhteissäätelyä tai itsesääntelyä. Yhteissäätelyn ja itsesääntelyn osalta toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä¹⁶ sisältää sovitut määritelmät, perusteet ja menettelyt. Kokemus on osoittanut, että yhteis- ja itsesääntelyvälineiden käytöllä, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset oikeusperinteet, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoista kuluttajansuojaa.
- (26) Lähetystoiminnan harjoittajilla on mahdollisuudet hankkia yksinoikeuksia yleisesti kiinnostaviin tapahtumiin. On kuitenkin olennaisen tärkeää edistää moniarvoisuutta monimuotoisen uutistuotannon ja ohjelmatoiminnan avulla kaikkialla Euroopan unionissa ja noudattaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa tunnustettuja periaatteita.
- (27) Jotta voitaisiin turvata tiedonsaantia koskevan perusvapauden toteutuminen ja taata katselijoiden etujen kattava ja asianmukainen suoja Euroopan unionissa, lähetystoiminnan harjoittajien, joilla on yksinoikeudet yleisesti kiinnostaviin tapahtumiin, olisi myönnettävä muille lähetystoiminnan harjoittajille sekä lähetystoiminnan harjoittajien puolesta toimiville välittäjille tasapuolisina, kohtuullisina ja syrjimättöminä ehdoin oikeus käyttää – yksinoikeudet asianmukaisesti huomioon ottaen – lyhyitä otteita näistä tapahtumista yleisessä uutistarjonnassa. Kyseisistä ehdoista olisi tiedotettava hyvissä ajoin ennen yleisesti kiinnostavaa tapahtumaa, jotta muilla olisi riittävästi aikaa käyttää oikeuttaan. Yleisohjeena on, että tällaisten lyhyiden otteiden kesto saisi olla enintään 90 sekuntia.
- (28) Ei-lineaariset palvelut eroavat lineaarisista palveluista käyttäjien valinta- ja hallintamahdollisuuksien sekä palvelujen yhteiskunnallisten vaikutusten suhteen¹⁷. Sen vuoksi on perusteltua säännellä ei-lineaarisia palveluja kevyemmin siten, että niissä on noudatettava ainoastaan 3 c–3 h artiklassa säädettyjä perussääntöjä.
- (29) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielipiteenmuodostukseen, on olennaista, että käyttäjät tietävät tarkkaan, kuka on vastuussa näiden palvelujen sisällöstä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että mediapalvelun tarjoajat pitävät helposti, suoraan ja pysyvästi saatavilla tarvittavat tiedot tahosta, jolla on toimituksellinen vastuu sisällöstä. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, joilla tähän tavoitteeseen päästään, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännön muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista.
- (30) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä säädetään ainoastaan vähimmäistoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Siltä osin kuin yhteisön tason toimet ovat tarpeen, direktiivillä on varmistettava yleisen edun mukaisten tavoitteiden suojelun korkea taso ja erityisesti alaikäisten ja ihmisarvon suojelu, jotta voitaisiin luoda tosiasiallisesti sisärajan alue audiovisuaalisia mediapalveluja varten.

¹⁵ KOM(2005) 97.

¹⁶ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

¹⁷ Ks. esim. asia C-89/04, Mediakabel.

- (31) Audiovisuaalisten mediapalvelujen haitalliset sisällöt ja toimintatavat huolestuttavat edelleen lainsäätäjiä, toimialan edustajia ja lasten vanhempia. Edessä on myös uusia haasteita, jotka liittyvät erityisesti uusiin jakeluteknologioihin ja uusiin tuotteisiin. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön sääntöjä, joilla suojellaan alaikäisten fyysistä, henkistä ja moraalista kehitystä sekä yksilöiden ihmisarvoa kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa ja audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä.
- (32) Alaikäisten ja ihmisarvon suojelemiseksi toteutettavissa toimenpiteissä on löydettävä tasapaino suhteessa sananvapautta koskevaan perusoikeuteen, josta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tällaisilla toimenpiteillä olisi sen vuoksi pyrittävä varmistamaan riittävä suoja alaikäisille varsinkin ei-lineaaristen palvelujen osalta kieltämättä kuitenkaan aikuisille suunnattuja sisältöjä sinänsä.
- (33) Mitkään tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat alaikäisten suojelua tai yleisen järjestyksen ylläpitoa, eivät välttämättä edellytä audiovisuaalisten mediapalvelujen ennakkovalvontaa.
- (34) Perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdassa määrätään, että yhteisön on otettava kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisessa toiminnassaan erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden vaalimiseksi ja edistämiseksi.
- (35) Ei-lineaariset audiovisuaaliset mediapalvelut voivat osittain korvata lineaarisia palveluja. Sen vuoksi niiden olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua ja tuettava tätä kautta aktiivisesti kulttuurin monimuotoisuutta, silloin kun se on käytännössä mahdollista. On tärkeää tarkastella säännöllisesti uudelleen niiden säännösten soveltamista, jotka liittyvät eurooppalaisten teosten aseman edistämiseen audiovisuaalisten mediapalvelujen avulla. Jäsenvaltioiden on 3 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissaan myös huomioitava erityisesti tällaisten palvelujen osuus eurooppalaisten teosten tuotannon ja eurooppalaisia teoksia koskevien oikeuksien hankinnan rahoituksessa. Lisäksi kertomuksissa on annettava tiedot eurooppalaisten teosten osuudesta audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjonnassa sekä siitä, kun paljon palvelujen käyttäjät tosiasiallisesti katsovat tällaisissa palveluissa tarjottavia eurooppalaisia teoksia.
- (36) Pannessaan täytäntöön direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklan säännöksiä jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että lähetystoiminnan harjoittajat sisällyttävät ohjelmistoonsa riittävän suuren osuuden eurooppalaisia yhteistuotantoja tai muista Euroopan maista peräisin olevia teoksia.
- (37) On tärkeää varmistaa, että elokuvateokset lähetetään sellaisten aikojen puitteissa, joista oikeudenhaltijat ja audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat ovat sopineet keskenään.
- (38) Ei-lineaaristen palvelujen saatavuus lisää kuluttajien valinnanvaraa. Yksityiskohtaisten sääntöjen asettaminen audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle ei-lineaarisisissa palveluissa ei sen vuoksi näyttäisi olevan perusteltua eikä teknisestä näkökulmasta järkevää. Kaikenlaisen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi kuitenkin noudatettava tunnistettavuussääntöjen lisäksi myös tiettyjä laatua koskevia perussääntöjä selkeiden yleiseen järjestykseen liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (39) Kuten komissio toteaa tulkitsevassa tiedonannossaan, jonka aiheena ovat tietyt ”televisio ilman rajoja” -direktiivin televisiomainontaa koskevien säännösten

näkökohdat¹⁸, uudet mainostekniikat ja markkinoinnin innovaatiot ovat luoneet uusia mahdollisuuksia tehokkaaseen kaupalliseen viestintään perinteisissä televisiolähetyksissä. Näiden mahdollisuuksien avulla niillä on paremmat edellytykset kilpailla tasavertaisesti tilattavien palvelujen innovaatioiden kanssa. Tulkitseva tiedonanto pätee edelleen niiden direktiivin säännösten osalta, joita ei muuteta tällä direktiivillä.

- (40) Kaupallinen ja teknologinen kehitys lisää käyttäjien valinnanvaraa ja vastuuta audiovisuaalisten mediapalvelujen käytössä. Jotta sääntely olisi jatkossakin oikeassa suhteessa yleiseen etuun liittyviin tavoitteisiin, siinä on mahdollistettava tietty joustavuus lineaaristen audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta: erotteluperiaatteen olisi koskettava ainoastaan mainontaa ja teleostoslähetystyksiä, tuotesijoittelu olisi sallittava tietyin edellytyksin ja jotkin määrälliset rajoitukset olisi poistettava. Piilotetusti toteutettu tuotesijoittelu olisi kuitenkin kiellettävä. Erotteluperiaate ei saisi estää uusien mainostekniikoiden käyttöä.
- (41) Sen lisäksi, mitä tässä direktiivissä säädetään menettelyistä, sovelletaan sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin, kuten harhaanjohtaviin ja aggressiivisiin menettelyihin audiovisuaalisissa mediapalveluissa, direktiiviä 2005/29/EY. Lisäksi koska direktiivillä 2003/33/EY, joka kieltää savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonnan ja sponsoroinnin painetuissa tiedotusvälineissä, tietoyhteiskunnan palveluissa ja radiolähetyksissä, ei rajoiteta televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY soveltamista, direktiivin 2003/33/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisen luonteen vuoksi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeenkin. Myöskään direktiivin 2001/83/EY¹⁹ 88 artiklan 1 kohta, jossa kielletään tiettyjen lääkkeiden yleinen mainonta, ei kyseisen artiklan 5 kohdan mukaisesti rajoita direktiivin 89/552/ETY 14 artiklan soveltamista, ja direktiivin 2001/83/EY ja direktiivin 89/552/ETY välisen suhteen olisi säilyttävä ennallaan tämän direktiivin voimaantulon jälkeenkin.
- (42) Koska uusien palvelujen määrän kasvu on lisännyt katsojien valinnanvapautta, mainoskatkojen sijoittelun yksityiskohtainen sääntely katsojien suojelemiseksi ei enää ole perusteltua. Vaikka direktiivillä ei lisätä tunnin aikana sallittavan mainonnan määrää, lähetystoiminnan harjoittajille annetaan liikkumavaraa mainonnan sijoittelussa silloin kun tästä ei aiheudu tarpeetonta haittaa ohjelmien eheyden kannalta.
- (43) Direktiivin tarkoituksena on suojata eurooppalaisen televisiotoiminnan erityispiirteitä, ja sen vuoksi siinä rajoitetaan katkojen määrää elokuvateoksissa, televisiota varten tehdyissä elokuvissa sekä joissain ohjelmaluokissa, jotka edelleen tarvitsevat erityissuojelua.
- (44) Mainonnan päivittäistä enimmäismäärää koskeva rajoitus on ollut paljolti teoreettinen. Tuntikohtainen aikarajoitus on sen sijaan tärkeämpi, koska sitä sovelletaan myös parhaana katseluaikana. Sen vuoksi päivittäinen aikarajoitus olisi poistettava, mutta mainospalojen ja teleostosesitysten tuntikohtainen aikarajoitus olisi säilytettävä. Myöskään erityisille teleostos- tai mainoskanaville sallitun ajan määrälliset rajoitukset

¹⁸ EUVL C 102, 28.4.2004, s. 2.

¹⁹ Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 34).

eivät enää vaikuta perustelluilta, koska kuluttajien valintamahdollisuudet ovat lisääntyneet. Mainonnan tuntikohtainen 20 prosentin enimmäismäärä on kuitenkin edelleen sovelluskelpoinen, lukuun ottamatta sellaisia enemmän aikaa vaativia mainonnan muotoja kuten myyntiohjelmaa ja teleostosohjelmia, jotka luonteensa ja esitystapansa takia vaativat enemmän aikaa²⁰.

- (45) Tällä direktiivillä kielletään piilomainonta, koska sillä on kielteisiä vaikutuksia kuluttajien kannalta. Piilomainonnan kieltäminen ei koske tämän direktiivin puitteissa sallittua tuotesijoittelua.
- (46) Tuotesijoittelua esiintyy elokuvateoksissa ja televisiolle tehdyissä audiovisuaalisissa teoksissa, mutta jäsenvaltiot sääntelevät sitä eri tavoin. Jotta voitaisiin taata tasavertaiset toimintaedellytykset ja parantaa tätä kautta Euroopan media-alan kilpailukykyä, tarvitaan tuotesijoittelua koskevia sääntöjä. Tässä direktiivissä käytetty tuotesijoittelun määritelmä kattaa kaikenlaisen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän, jossa ohjelmaan sisällytetään esitettäväksi tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus yleensä maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan. Tuotesijoitteluun sovelletaan samoja laadullisia sääntöjä ja rajoituksia kuin mainontaan.
- (47) Sääntelyviranomaisten olisi oltava riippumattomia kansallisista hallituksista ja audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajista pystyäkseen suorittamaan tehtävänsä puolueettomasti ja avoimesti ja tukeakseen moniarvoisuutta. Tämän direktiivin asianmukainen soveltaminen edellyttää tiivistä yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välillä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 89/552/ETY²¹ seuraavasti:

- 1) Korvataan direktiivin nimi seuraavasti:
- ”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi [...] audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)”.
- 2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (a) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’ yhteisön perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan mukaista palvelua, jonka pääasiallisena tarkoituksena on liikkuvan kuvan tarjoaminen äänen kanssa tai ilman ääntä tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

²⁰ Asiat Reti Televisive Italiane SpA (RTI) (C-320/94), Radio Torre (C-328/94), Rete A Srl (C-329/94), Vallau Italiana Promomarket Srl (C-337/94), Radio Italia Solo Musica Srl ym. (C-338/94) ja GETE Srl (C-339/94) v. Ministero delle Poste e Telecomunicazioni (Kok. 1996, s. I-06471).

²¹ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

2002/21/EY²² 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä;

- (b) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;
- (c) 'televisiolähetystoiminnalla' tai 'televisiolähetyksellä' lineaarista audiovisuaalista mediapalvelua, jossa mediapalvelun tarjoaja päättää tietyn ohjelman lähetysajankohdasta ja laatii ohjelma-aikataulun;
- (d) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' lineaaristen audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajaa;
- (e) 'ei-lineaarisella palvelulla' audiovisuaalista mediapalvelua, jossa käyttäjä päättää mediapalvelun tarjoajan valitseman sisältövalikoiman pohjalta tietyn ohjelman lähetysajankohdasta;
- (f) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' audiovisuaalisten mediapalvelujen yhteydessä äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää liikkuvaa kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa;
- (g) 'televisiomainonnalla' mitä tahansa kauppaan, liiketoimintaan tai ammatinharjoitukseen liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys lähettää maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan taikka oman toimintansa tueksi edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan luettuina kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;
- (h) 'piilomainonnalla' tavarantavaramerkin tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että lähetystoiminnan harjoittajan tarkoituksena on käyttää kyseistä esittämistä mainostarkoituksessa ja että se saattaa johtaa yleisöä harhaan esittämisen luonteen suhteen; tällainen esittäminen katsotaan tarkoitukselliseksi erityisesti, jos se tehdään maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;
- (i) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys, joka ei harjoita audiovisuaalisen mediapalvelujen tarjoamista tai audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;
- (j) 'teleostoslähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja lähetyksiä tavaroiden tai palvelujen, mukaan luettuina kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;
- (k) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa audiovisuaalisiin mediapalveluihin sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus yleensä maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan.”

²²

EUVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 1 kohdassa ilmaus ”lähetystoiminnan harjoittajien lähettämät televisiolähetykset” ilmaisulla ”mediapalvelun tarjoajien toimittamat audiovisuaaliset mediapalvelut” sekä sana ”lähetysiin” sanoilla ”audiovisuaalisiin mediapalveluihin”;
- (b) Korvataan 2 kohdassa sanat ”lähetystoiminnan harjoittajat” sanoilla ”mediapalvelun tarjoajat”;
- (c) Korvataan 3 kohdassa sanat ”lähetystoiminnan harjoittajan” sanoilla ”mediapalvelun tarjoajan” ja sanat ”lähetystoiminnan harjoittajalla” sanoilla ”mediapalvelun tarjoajalla”; korvataan ilmaus ”lähetysaikoja koskevat toimitukselliset päätökset” ilmauksella ”audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset” ja ilmaus ”lähetysä koskevat toimitukselliset päätökset” ilmauksella ”audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset”; korvataan sana ”televiisiolehetystoiminnan” sanoilla ”audiovisuaalisen mediapalvelutoiminnan”; korvataan ilmaus ”jossa se aloitti lehetystoiminnan harjoittamisen” ilmauksella ”jossa se aloitti toimintansa” ja korvataan ilmaus ”lehetysaikoja koskevat päätökset” ilmauksella ”audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset”.
- (d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

“4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, on katsottava kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan seuraavissa tapauksissa:

- (a) Ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;
- (b) Ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.”
- (e) Korvataan 5 kohdassa sanat ”lehetystoiminnan harjoittaja” sanoilla ”mediapalvelun tarjoaja” ja korvataan viittaus ”52 artiklassa” viittauksella ”43 artiklassa”.
- (f) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

“6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.”

- (g) Lisätään uusi 7, 8, 9 ja 10 kohta seuraavasti:

“7. Jäsenvaltio voi väärinkäytöksiä tai vilpillistä menettelyä ehkäistäkseen toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä sellaista toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta mediapalvelun tarjoajaa vastaan, joka kohdistaa toimintansa kokonaan tai suurimmaksi osaksi ensin mainitun jäsenvaltion alueelle. Ensimmäinen mainitun jäsenvaltion on esitettävä todisteet tällaisesta toiminnasta tapauskohtaisesti.

8. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä 7 kohdan nojalla ainoastaan, jos kaikki seuraavista ehdoista täyttyvät:

- (a) kohteena oleva jäsenvaltio on pyytänyt jäsenvaltiota, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, toteuttamaan toimenpiteitä;
- (b) jälkimmäisenä mainittu jäsenvaltio ei ole toteuttanut tällaisia toimenpiteitä;
- (c) ensin mainittu jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle sekä sille jäsenvaltiolle, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa toimenpiteitä; ja
- (d) komissio on päättänyt, että tällaiset toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

9. Kaikkien 7 kohdan nojalla toteutettavien toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä, niiden on oltava sopivia niiden tavoitteiden kannalta, joihin niillä pyritään, ja niissä ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi.

10. Komissio tekee päätöksensä kolmen kuukauden kuluessa 8 kohdan mukaisen ilmoituksen saamisesta. Jos komissio katsoo, että toimenpiteet ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä esittämänsä toimenpiteet toteuttamatta.”

4) Muutetaan 2 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

“1. Jäsenvaltioiden on taattava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleenlähettämistä perusteiden, jotka liittyvät niihin osa-alueisiin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee.”

b) korvataan 2 kohdassa ilmaus ”22 a artiklan” ilmauksella ”3 e artiklan”.

5) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.
2. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.
3. Jäsenvaltioiden on edistettävä yhteissäätelyjärjestelmien toteuttamista niillä osa-alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Näiden järjestelmien on oltava keskeisten toimijoiden laajasti hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen noudattamisen valvonta.”

6) Lisätään 3 b – 3 h artikla seuraavasti:

”3 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita lähetystoiminnan harjoittajia ei estetä saamasta lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää.
2. Lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyissä uutisraporteissa käytettävän aineiston lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista, kunhan ne vähintään nimeävät aineistonsa lähteen.

3 c artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat asettavat helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- (a) mediapalvelun tarjoajan nimi;
- (b) maantieteellinen osoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;
- (c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan luettuna sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;
- (d) soveltuvissa tapauksissa tiedot toimivaltaisesta sääntelyviranomaisesta.

3 d artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvia audiovisuaalisia mediapalveluja ei saateta tarjolle tavalla, joka voi vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä.

3 e artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut ja audiovisuaalinen kaupallinen viestintä eivät sisällä aineksia, jotka yllyttävät vihaan sukupuolen, rodun tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, vamman, iän tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella.

3 f artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat edistävät mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin 6 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia oikeudenhaltijoiden kanssa sovittujen aikojen ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään tämän direktiivin antamista seuraavan neljännen vuoden lopussa sekä sen jälkeen kolmen vuoden välein komissiolle kertomus 1 kohdan mukaisista toimistaan.
4. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehittymisen.

3 g artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- (a) Audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava selkeästi tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty.
- (b) Audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita.
- (c) Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:
 - i) sisältää minkäänlaista rotuun, sukupuoleen tai kansallisuuteen perustuvaa syrjintää;
 - ii) loukata uskonnollista tai poliittista vakaumusta;
 - iii) kannustaa terveyden tai turvallisuuden kannalta haitalliseen toimintaan;
 - iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta haitalliseen toimintaan.
- (d) Kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ja kaikenlaiset savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskevat teleostoslähetykset on kielletty.
- (e) Alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön.
- (f) Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa moraalista tai fyysistä haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

3 h artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen, jotka ovat sponsoroituja tai joissa on tuotesijoittelu, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- (a) Sponsorointi tai tuotesijoittelu ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa tällaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen sisältöön tai – soveltuvissa tapauksissa – lähetysaikaan siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen.
 - (b) Tällaisissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja; niissä ei saa olla erityisiä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin.
 - (c) Katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksesta ja/tai tuotesijoittelusta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sponsoroiduiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, keskellä ja/tai lopussa. Ohjelmien sisältämästä tuotesijoittelusta on ilmoitettava asianmukaisesti ohjelman alussa katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi.
2. Audiovisuaalisia mediapalveluja eivät saa sponsoroida yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti. Audiovisuaaliset mediapalvelut eivät myöskään saa sisältää tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti.
 3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.
 4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja eivätkä sisältää tuotesijoittelua. Dokumenttiohjelmat ja lapsille tarkoitetut audiovisuaaliset mediapalvelut eivät saa sisältää tuotesijoittelua.”
- 7) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.”
 - b) Poistetaan 3 kohta.
 - c) Muutetaan 4 kohta 3 kohdaksi.
 - d) Poistetaan 5 kohta.
 - 8) Poistetaan 7 artikla.
 - 9) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa, ja ne on erotettava selvästi muista ohjelmapalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella.
2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat urheiluohjelmia lukuun ottamatta sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.”

10) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa mainoksia tai teleostoslähetysjä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.
2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien (lukuun ottamatta tv-sarjoja, sarjafilmejä, kevyitä viihdeohjelmia ja dokumenttiohjelmia), elokuvateosten, lastenohjelmien ja uutisohjelmien lähetysten saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetysillä kerran kutakin 35 minuutin jaksoa kohti.

Uskonnollisten tilaisuuksien lähetysjä ei saa sijoittaa mainoksia eikä teleostoslähetysjä.”

11) Poistetaan 12 ja 13 artikla.

12) Poistetaan 16 ja 17 artikla.

13) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

1. Lyhyiden mainonnan muotojen, kuten mainospalojen ja teleostosesitysten, osuus kutakin tasatuntien välistä tuntia kohti saa olla enintään 20 prosenttia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita, sponsorointia koskeviin ilmoituksiin eikä tuotesijoitteluun.”

14) Poistetaan 18 a artikla.

15) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin televisiolähetysjä, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetysjä varten sekä televisiolähetysjä, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten. Direktiivin 3 luvun sekä 11 artiklan (sijoittamista koskevat säännöt) ja 18 artiklan (mainosten ja teleostoslähetysten kestoja koskevat säännöt) säännöksiä ei sovelleta näihin lähetysjä.”

16) Poistetaan 19 a artikla.

17) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 11 artiklan 2 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä lähetyksille, jotka on tarkoitettu yksinomaan kansalliselle alueelle ja joita yhden tai useamman muun jäsenvaltion yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti, sekä lähetyksille, joilla ei ole merkittävää vaikutusta yleisöosuuksien kannalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.”

18) Poistetaan 22 a ja 22 b artikla.

19) Muutetaan 23 a artikla seuraavasti:

Korvataan 2 kohdan e alakohdassa sana ”televisiolähetyspalvelujen” sanoilla ”audiovisuaalisten mediapalvelujen”.

20) Lisätään 23 b artikla seuraavasti:

”23 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus ja varmistettava, että nämä käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti.
2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin säännösten soveltaminen edellyttää.”

21) Poistetaan 25 ja 25 a artikla.

22) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Komissio antaa viimeistään [...] ja sen jälkeen kahden vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisesta ja esittää tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kehityksen ja erityisesti teknologian tuoreimman kehityksen sekä alan kilpailukyvyn edellyttämällä tavalla.”

2 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2006/2004²³ seuraavasti:

Korvataan kyseisen asetuksen liitteessä ”3 artiklassa tarkoitetut direktiivit ja asetukset” oleva 4 kohta seuraavasti:

”4. Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta: 3 g–3 h artikla²⁴ sekä 10–20 artikla²⁵. Direktiivi

²³ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

²⁴ EUVL L xxxx, s. xxx.

²⁵ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä .../.../EY²⁶.”

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [...]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säädökset sekä säädösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä,

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

²⁶ EUVL L xxxx, s. xxx.